

अपहृष्टात् विभजनम् । स च स्वस्वजातिषु उत्तमगुणे-
नैव । तत्र विप्राणां विनयविद्यादिना, राज्ञां शौर्यवी-
र्यदिना, वैश्यानां धनादिना, शूद्राणां नस्त्रादिना ।
एवमन्यवस्तुन्यपि यथायथमूह्यम् । द्वयोर्मध्ये ए-
कस्योत्कर्षार्थे तरप् विवृत्तरः श्रूततरः बहूनां मध्ये तु
तमप् । विवृत्तमः श्रूततमः इत्यादि । “उत्कर्षे” हेतवः
प्रोक्ता गुणालङ्कारोतयः” सा० ८० । “उत्तरोत्तरमुत्कर्षो
वस्तुनः सार उच्यते” सा० ८० । “यथा वर्णानामुत्कर्षा-
पकर्षकृतेन संयोगविशेषेण” सुश्रु० भावे ल्युट् । उत्कर्षण-
यत्न न० । उत्कृष्यते कर्षणि घञ् । ५ उत्कर्षोन्मिते । उद्धृत्य
कर्षः । ईदृश्याद्युत्कर्षणे उद्धारणे पु० “सन्धानमुत्कर्षमिव
व्युदस्य” भावः । ल्युट् । उत्कर्षणमयत्न न० । “स्फाटिकं स्थ-
लमासाद्य जलमित्यभिगृह्यया । वस्त्रस्योत्कर्षणं राजा
कृतवान् बुद्धिमोहितः” भा० ८० ४ ई० ४ ।

उत्कर्षकं ति० उत्कर्षयति उत्+कृष-णिच् खलु । १ उत्क-
र्षाघायके “कान्यस्योत्कर्षका उच्यन्ते” सा० ८० उद्+कृष-
खलु । उत्पाद्य २ कर्षणकारिणि । [कर्षे ।

उत्कर्षितं ति० उत्कर्षो जाताऽस्य तारका० इतच् । जातो-
उत्कर्षिन् ति० उत्कर्षति उत्तोस्य कर्षति । २ उत्तोस्यकर्षके
उद्धारके “अयं स रथनोत्कर्षी मोनस्तनविमर्दनः” सा० ८०
इतम् । २ उत्कर्षोन्मिते च । स्त्रियामुभयतो ङीप् ।

उत्कल पु० “जगन्नाथप्रान्तदेश उत्कलः परिकीर्तित” इत्युक्ते
१ उद्देशस्थे (उडिसा) इति ख्याते देशभेदे । स च देशः
कुर्मविभागे प्राच्यतया ८० स० उक्तः तच्च उद्देश्ये उक्तम् ।
अस्य देशे प्रयया च तस्य दाक्षिणात्यत्वमिति भेदः “उत्क-
लादेशितपथः कलिङ्गामिमुखं ययौः” रघुः । ४ सुद्यु-
म्नपुत्रे राजभेदे । “मनोर्ध्वशरः पुत्रस्त्वमेव च भविष्यसि ।
सुद्युम्न इति विख्यातस्त्रिषु लोकेषु त्रिभुतः” इत्युपक्रम्य
“सुद्युम्नस्य च दायादास्त्वयः परमधार्मिकाः । उत्कलश्च
गयस्यैव विनताश्च भारत ! । उत्कलस्योत्कला राजन् !
विनताश्चस्य पश्चिमा । दिक् पूर्वाभरतश्चैव गयस्य तु गया
पुरी” हरिवं० १० अ० इत्युक्ते च तस्य उत्कला
ख्या पुरी आसीत् तत्संबन्धित्वाच्च तद्देशस्थोत्कलत्वम् ।
उत्कलोऽभिजनोऽस्य अण् । औत्कल तद्देशानां राजनि ।
तद्देशानां राजा अण् । औत्कल तद्देशानां राजनि ।
उभयत्र बहुषु अणो लुक् । “उत्कला मेकलाः पौरुड्याः
कलिङ्गाभ्यां संयुगे” भा० ८० ४ अ० । उत्कः सन्नाति
ला+क । २ व्याधे, २ भारटाङ्के च ब्रह्मसा० । ४ प्रपुत्रभेदे

पु० । “प्रजापतेर्दुहितरं शिशुमारस्य वै भवः । उप-
येमे भ्रमि” नाम तत्सुतौ कल्पवत्सरौ । इडायासपि
भार्यायां वायोः पुत्रां महाबलः । । पुत्रस्युत्पन्ननामानं
योपिद्रुमजीजनत्” भाग० ४ स्क० १० अ० । पञ्चगौड-
मध्ये प्रविप्रभेदे च । “सारस्वताः कान्यकुब्जाः गौडमैथिल-
कोत्ककाः” ।

उत्कलिका स्त्री उद्+कल-बुन् । १ उत्कलयायाम्, कामादि-
जातायां रस्युतौ च । २ तरङ्गे हला० “वनावलीरुक्-
लिकासहस्रप्रतिवृणोत्कलितशैवलाभाः” माघः । ४ कलि-
कायां कोरके ५ हेलायाश्च हेमच० ।

उत्कलिकाप्राय न० “भवेदुत्कलिकाप्रायं समासाद्य
हृदाक्षरम्” । ङ० स० उक्ते गद्यभेदे

उत्कलितं ति० क्त उद्+कल-क्त । उद्गमयिते

उत्कषणं न० उद्+कष-ल्युट् । कर्षणे । “सद्यःसीरोत्क-
षणसुरभिचेत्तमारुह्य सालम्” मेघदू० ।

उत्काका स्त्री उत्केवाकति अक-अच् । प्रतिवर्षं प्रसूतायां
गवि शब्दचि० तु उत्कारेति शब्दमाह ।

उत्काकुट् ति० उच्चतं काकुटमस्य “उद्विभ्यां काकुटस्य”
पा० अन्यलोपः समा० । उच्चततालुके ।

उत्कार पु० उद्+कृ-“कृ धान्ये” पा० घञ् । धान्यादेः विशेषे
“उत्कारेषु च धान्यानमनभोष्टपरिपहाः” भट्टिः ।

उत्कारिका स्त्री उद्+कृ-खलु । सुश्रुतोक्ते शोफादिनि-
वारके पाचनभेदे यथा “ग्रणस्य षट्तिरूपक्रमा भवन्ति ।
अपतर्पणमालेप” इत्युपक्रम्य “निर्वापणमुत्कारिका कषाय”
इत्यादीनि विभज्य उत्कारिकाविषयपाचनप्रकारोदर्शितः ।
“निवर्त्तते न यः शोफो विरेकान्तरूपक्रमैः । तस्य संपा-
चनं कुर्यात् समाहृत्यौषधानि तु । दधितकासुराशुक्त
धान्याश्चैव योजिताणि तु । स्निग्धानि लघ्णीकृत्य पचेदुत्-
कारिकां शुभात्” । “स्त्रैश्चिकेष्ु च वीजेषु पचेदुत्कारिकां
शुभात्” । “स्त्रैश्चिकफलसारोत्कारिका वा” । “क्षुहीभा-
वितासुत्कारिकां दापयेत्” इति च सुश्रु० ।

उत्कास पु० उत्कमस्यति अस-अण् उप० स० । ऋषि-
भेदे तस्य गोत्रापत्यम् इज् । औत्कासि तद्गोत्रापत्ये
बहुषु तु अस्त्रियां तस्य लुक् । उत्कासाः । अस्यति
क्षिप्यतेऽनेन अस करणे घञ् आसः ऊर्ध्वस्य कस्य हेम-
जलस्य आसः । २ ऊर्ध्वगतस्त्रे श्रोत्रोपकरो गभेदे च । स च
अन्तःस्थितकफादेरुर्द्धवायुश्च उत्क्षेपसाधनं रोगः स्वना-
मख्यातः ।